

Nedošlo tudíž k dodatnému uznání závazku, jenž zůstal neplatným a nemůže býti úspěšně vymáhán žalobou.

Čís. 7418.

Škoda ukladatele pro porušení schovací smlouvy hradí se nejprve tím způsobem, že se zřídí předešlý stav, a teprve, není-li to uskutečnitelno, nahradí se odhadní cena věci.

(Rozh. ze dne 15. října 1927, Rv I 354/27.)

Žaloba objednatele proti dodavateli o náhradu škody byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Žalobce zakládá svůj nárok na tom, že objednal v roce 1920 20.000 bedniček, neodebranou část jejich zaplatil až na malý zbytek, převzal je do vlastnictví, dal je pojistiti a ponechal u žalovaného v úschově ke své dispozici a že žalovaný tím, že uschované bedničky odprodal a dodal jinam, porušil svou smluvní povinnost a je povinen nahraditi cenu bedniček. Při tom napadá názor prvního soudu, že nároku na náhradu nemá proto, že mu nevznikla škoda, a názor odvolacího soudu, že se později spokojil s tím, že bedničky odebere. Správností těchto názorů a také předpoklady, na nichž jsou zbudovány, netřeba se obíratí proto, že žalobce nemá nároku na zaplacení bedniček ani ze smlouvy schovací, o niž jedině v dovolání svůj nárok opírá. Ze smlouvy schovací má ukladatel podle § 961 obč. zák. nárok na vrácení věci nebo nárok na náhradu škody pro porušení smlouvy (§ 1295, 964 a 961 obč. zák.). Ale ukladatelova škoda pro porušení smlouvy hradí se podle zásady § 1323 obč. zák. nejprv tím způsobem, že se zřídí předešlý stav a teprv, není-li to uskutečnitelno, nahradí se cena odhadní. Nárok na náhradu ceny měl by žalobce jen, kdyby zřízení předešlého stavu dodáním bedniček nebylo uskutečnitelno. Ježto není o tom sporu, že bedničky byly věcmi zastupitelnými, bylo zřízení stavu předešlého možným a uskutečnitelným tím, že by se znova zhotovily, a proto žalobce i v tom případě, že jeho nárok na náhradu škody jest odůvodněn, měl by zase jenom nárok na dodání stejného počtu a druhu bedniček. Náhradu v penězích mohl by žádati, kdyby zhotovení stejných bedniček nebylo uskutečnitelno (srov. nález čís. 2454 sb. n. s.). Nezáleží tedy na tom, zda žalobce žalovanému neudělil dispoic, zda zakázal opětné zhotovení, zda neprohlásil ochotu k přijetí více bedniček než tisíc, zda došlo pak k nové dohodě o dodání jiných bedniček místo oněch žalovaným prodaných, zda byly bedničky nové dne 29. září 1926 již hotovy a zda přišlo pozdě oznámení žalobcovo, aby již nebyly zhotovovány. Rovněž nesejde na tom, zda bedničky jsou zbožím sezonním. Žalobce ani neopíral v první stoličce svůj nárok o tvrzení, že šlo o obchod fixní, a pro nárok ze smlouvy schovací, o niž

jedině svůj nárok opírá, nesejde na tom, zda jde o zboží sezonní, když žalobce netvrdil, že bedničky prodlením žalovaného s jejich nevydáním vůbec pozbyly ceny. Ostatně by žalobce neměl nárok na náhradu ceny ani kdyby šlo o náhradu pro nesplnění původní smlouvy a to z týchž důvodů.

Čís. 7419.

Odsuzující rozsudek, jímž byla zodpovědnému redaktoru uložena náhrada podle § 21 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., jest exekučním titulem i proti vydavateli a vlastníku periodického časopisu, třebaže nejsou jmenováni v exekučním titulu. Pro povolení exekuce proti nim se však vyžaduje, by jejich osobní vztah k rozsudku byl doložen listinou podle § 9 ex. ř. Nedostatek tohoto průkazu nelze odčinit podle §§ 85 c. ř. s. a 78 ex. ř.

(Rozh. ze dne 15. října 1927, R II 220/27.)

Rozsudkem krajského jako tiskového soudu v M. ze dne 13. listopadu 1926 byl Antonín S. jako zodpovědný redaktor periodického časopisu »M-ské noviny« uznán vinným přestupkem podle § 6 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n. a odsouzen též, by nahradil útraty trestního řízení, zejména by zaplatil soukromému obžalobci útraty právního zastoupení. Ježto Antonín S. soukromému obžalobci útraty nezaplatil, vedl obžalobce k jich vydobytí exekuci proti nynějšímu vydavateli časopisu »M-ské noviny«, Antonínu P-ovi. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Podle § 21 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n. mohou býti náklady trestního řízení uloženy zodpovědnému redaktoru, jenž byl uznán vinným přestupkem zanedbání povinné péče podle tohoto zákona, dobývány na vydavateli a vlastníku periodického tiskopisu, kteří za ně ručí rukou společnou a nerozdílnou. Vzhledem k tomuto zákonnému předpisu byla navržená exekuce napadeným usnesením povolena. Toto zákonné ustanovení nestačí však v projednávaném případě k povolení exekuce. Podle § 7 ex. ř. smí exekuce jen tehdy býti povolena, lze-li z exekučního titulu seznati kromě osoby toho, kdo jest oprávněn a kdo jest zavázán, také předmět, způsob, objem a čas dlužného plnění neb opominutí. Exekuční řád nebyl nijak dotčen zákonem ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n. V exekučním titulu není vyřčeno, že vydavatel periodického tiskopisu ručí rukou společnou a nerozdílnou vedle odpovědného redaktora za náklady trestního řízení, a nelze tudíž z exekučního titulu seznati, že vydavatel periodického tiskopisu jest povinen zaplatiti útraty trestního řízení, zejména útraty právního zastoupení soukromého žalobce. Ježto nejsou splněny zákonné podmínky § 7 ex. ř. pro povolení exekuce, byla navržená exekuce neprávem povolena.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.